

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 5 juni 2002

Nr 441—451

INNEHÅLL

Nr		Sidan
441	Lag om trafikskadenämnden	3007
442	Lag om ändring av trafikförsäkringslagen	3011
443	Lag om ändring av 6 och 8 § lagen om genomförande av Europeiska gemenskapens kvotsystem för mjölk och mjölkprodukter	3012
444	Republikens Presidents öppna brev om ändringar i statsrådet	3013
445	Statsrådets förordning om ersättning för skador som orsakats av sälar	3014
446	Statsrådets förordning om ikraftträdande av lagen om ändring av lagen om regionalt stödjande av transporter	3017
447	Statsrådets förordning om ändring av 2 § statsrådets förordning om tillämpningsområdet för lagen om regionalt stödjande av transporter	3018
448	Statsrådets förordning om regionalt stödjande av transporter	3019
449	Statsrådets förordning om stödjande av skärgårdstransporter	3020
450	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om honung som importeras från tredje land	3022
451	Utrikesministeriets meddelande om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelse av rådets förordning om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism	3026

Nr 441

Lag

om trafikskadenämnden

Given i Helsingfors den 31 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Trafikskadenämnden

För att förenhetliga praxis i ärenden som gäller ersättande av trafikskada finns ett organ, trafikskadenämnden, som ger utlåtanden och tillämpningsrekommendationer i dessa ersättningsfrågor.

2 §

Tillsättande av nämnden

Trafikskadenämnden består av en ordförande, tre vice ordförande och sju andra medlemmar.

RP 16/2002
TrUB 3/2002
RSv 38/2002

Statsrådet utser ordföranden, vice ordförandena och de övriga medlemmarna samt sju ersättare för högst tre år åt gången.

Om nämndens ordförande eller en vice ordförande, medlem eller ersättare avgår eller avlider under mandatperioden, skall social- och hälsovårdsministeriet utse en ny ordförande, vice ordförande, medlem eller ersättare i hans eller hennes ställe för den återstående mandatperioden.

3 §

Behörighetsvillkor för nämndens medlemmar

Nämndens medlemmar skall vara förtrodda med trafikskadefrågor.

Ordföranden, vice ordförandena och minst en annan medlem skall ha avlagt juris kandidatexamen. Ordföranden skall dessutom vara förtrogen med domarvärv och väl förtrogen med trafikförsäkring. Två av medlemmarna skall vara specialläkare som är förtrogna med de ärenden som behandlas i nämnden. En av medlemmarna skall ha avlagt diplomingenjörsexamen och vara förtrogen med fordonsteknik och en av medlemmarna skall vara förtrogen med verksamhet som gäller reparation av fordon.

4 §

Trafikskadenämndens uppgifter

I syfte att främja enhetligheten i ersättningspraxis har trafikskadenämnden till uppgift att ge rekommendationer och utlåtanden i ärenden om ersättande av trafikskada och, i syfte att främja tillgång till allmän information om trafikskador, att informera om sin verksamhet.

Nämnden kan ge allmänna tillämpningsrekommendationer i ärenden om ersättning enligt trafikförsäkringslagen (279/1959) och i principiella frågor om tillämpningen av trafikförsäkringslagen.

Nämnden har till uppgift att ge utlåtanden i ersättningsärenden på begäran av

- 1) ett försäkringsbolag som bedriver trafikförsäkringsverksamhet, Trafikförsäkringscentralen eller Statskontoret,
- 2) en domstol, när ett ersättningsärende behandlas av domstolen, eller
- 3) en skadelidande, försäkringstagare eller någon annan ersättningsberättigad.

5 §

Behandlingen av ärenden i nämnden

När det finns ett lagakraftvunnet domstolsavgörande i ett ersättningsärende får trafikskadenämnden inte behandla ärendet till den del det har avgjorts.

Nämnden avgör ärendena på föredragning antingen i plenum eller i en sektion som nämnden tillsatt. Ärenden av ringa betydelse och andra ärenden som inte kräver behandling i nämnden eller en sektion kan behandlas i

den ordning som närmare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Nämnden har rätt att anlita sakkunniga.

Vid behandlingen av ärenden i nämnden iakttas 1—13, 16, 24, 26 och 27 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) samt språklagen (148/1922), lagen om användning av samiska hos myndigheter (516/1991), lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966) och lagen om översändande av handlingar (74/1954).

Innan ärendet avgörs skall en part ges tillfälle att ge sitt svaromål i ärendet, om inte hörande är uppenbart onödigt.

Behandlingen av ärenden i nämnden är avgiftsfri.

6 §

Ersättningsärenden som nämnden behandlar

Om en domstol inte har avgjort ett ersättningsärende genom en lagakraftvunnen eller det inte är fråga om ett regressanspråk som grundar sig på ett lagakraftvunnet ersättningsbeslut som getts med stöd av lagstiftningen om olycksfallsförsäkring, skall ett försäkringsbolag som bedriver trafikförsäkringsverksamhet, Trafikförsäkringscentralen eller Statskontoret innan ersättningsärendet avgörs begära nämndens utlåtande i frågor som gäller

1) fortlöpande ersättning för bestående partiell eller total arbetsoförmåga eller för dödsfall eller, i stället för den, en engångsbetalning av kapitalvärdet av ersättningen,

2) höjning eller sänkning av en fortlöpande ersättning med stöd av 6 § 2 mom. trafikförsäkringslagen,

3) ersättning för lyte eller annat bestående men, om skadan är svår, eller

4) ersättning för sveda och värk, om skadan är svår.

En försäkringsanstalt som avses i 1 mom. har rätt att begära nämndens utlåtande även i andra ärenden som är under behandling i anstalten och som gäller dess ersättningsåtgärder.

Om försäkringsanstaltens beslut i ett ärende som avses i 1 mom. avviker från nämndens utlåtande till nackdel för ersättningstagaren, skall utlåtandet fogas till beslutet. Beslutet skall även delges nämnden.

Skadelidande, försäkringstagare och övriga ersättningsberättigade har rätt att begära nämndens utlåtande i ärenden som gäller ersättande av trafikskada eller andra krav som hänför sig till samma trafikskada.

En i 4 mom. avsedd har rätt att begära nämndens utlåtande inom 90 dagar från den dag då den i 1 mom. avsedda försäkringsanstalten fattade sitt ersättningsbeslut.

7 §

Nämndens rättshandlingsförmåga

För att fullgöra sina uppgifter enligt denna lag kan trafikskadenämnden förvärva rättigheter och ingå förbindelser i sitt namn samt söka, kära och svara vid domstolar och hos andra myndigheter. Nämndens hemort är Helsingfors.

Nämndens ordförande och de personer som nämnden särskilt utser har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn. Nämnden skall meddela Försäkringsinspektionen dessa personers namn och hemort. Försäkringsinspektionen utfärder på begäran intyg över vem som har rätt att företräda nämnden och teckna dess namn.

8 §

Rätt att få uppgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna har trafikskadenämnden rätt att för utredningen av ett ärende som den behandlar få behövliga uppgifter av myndigheter, dem som bedriver hälso- och sjukvårdsverksamhet, Pensionsskyddscentralen, pensions- eller försäkringsanstalter, den skadelidandes eller någon annan ersättningssökandes arbetsgivare, arbetslöshetskassor och andra förmånsbeviljare.

9 §

Tjänsteansvar

När trafikskadenämndens medlemmar, sakkunniga och andra som har hand om nämndens uppgifter sköter nämndens åligganden tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar på dem.

10 §

Tystnadsplikt

Den som i egenskap av trafikskadenämndens medlem eller ersättare eller anställd hos den eller sakkunnig på grundval av ett uppdrag eller den som med stöd av 18 kap. 6 b § lagen om försäkringsbolag (1062/1979) har fått kännedom om omständigheter som hänför sig till ett försäkringsbolags, bolagets kunds eller någon annans ekonomiska ställning eller hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden eller affärs- eller yrkeshemligheter får inte röja det för utomstående, om inte den till vars förmån tystnadsplikten har föreskrivits samtycker till att uppgifterna röjs eller om annat inte har bestämts någon annanstans i lag.

Till straff för brott mot tystnadsplikten enligt 1 mom. döms enligt 38 kap. 1 eller 2 § strafflagen (39/1889), om inte gärningen är straffbar enligt 40 kap. 5 § strafflagen eller om inte strängare straff för den föreskrivs någon annanstans i lag.

11 §

Tillsynen över nämnden

Försäkringsinspektionen utövar tillsyn över trafikskadenämndens verksamhet.

12 §

Finansiering av nämndens verksamhet

Trafikskadenämndens verksamhet finansieras med avgifter som tas ut hos de försäkringsbolag som avses i 19 § trafikförsäkringslagen och hos Statskontoret. Avgifternas totalbelopp bestäms på grundval av nämndens budget, som Försäkringsinspektionen årligen fastställer.

De kostnader som trafikskadenämndens verksamhet medför fördelas mellan de försäkringsbolag som bedriver trafikförsäkringsverksamhet och Statskontoret i förhållande till försäkringsbolagens premieintäkter av trafikförsäkringen i Finland och Statskontorets beräknade premieintäkt. För avgifterna kan fastställas ett minimibelopp.

Försäkringsinspektionen fastställer storleken av de avgifter som skall tas ut hos försäkringsbolagen och Statskontoret.

Närmare bestämmelser om uttagandet och redovisningen av avgifterna till trafikskadenämnden kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om nämndens förvaltning och ordnandet av dess verksamhet samt om annan verkställighet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 15 juni 2002. Lagens 4 och 6 § träder dock i kraft den 1 januari 2003.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 31 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

15 §

Övergångsbestämmelser

Nämnden inleder skötseln av de uppgifter som avses i 4 § den 1 januari 2003.

De ärenden som före den 1 januari 2003 är anhängiga och som den 1 januari 2003 är obehandlade i den nämnd som avses i 17 a § trafikförsäkringslagen överförs nämnda dag för behandling i den nämnd som avses i denna lag.

Den första mandatperioden för medlemmarna i den nämnd som inleder sin verksamhet efter denna lags ikraftträdande kan vara längre än tre år, dock inte längre än fyra år.

Statsrådet kan utse ordföranden, vice ordförandena och tre övriga medlemmar innan nämnden tillsätts fulltalig på det sätt som avses i 2 § 2 och 3 mom. Dessa medlemmar har rätt att besluta om anställning av personal och om andra åtgärder som är nödvändiga för att nämnden skall kunna inleda sin verksamhet.

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 442

L a g

om ändring av trafikförsäkringslagen

Given i Helsingfors den 31 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i trafikförsäkringslagen av den 26 juni 1959 (279/1959) 17 a §, sådan den lyder
i lag 361/1993, samt
ändras 21 b §, sådan den lyder i lag 990/1999, som följer:

21 b §
I fråga om tystnadsplikten för den som är
anställd hos trafikförsäkringscentralen eller
som centralen anlitar som sakkunnig på
grundval av ett uppdrag samt i fråga om
utlämnande av uppgifter som omfattas av

tystnadsplikten och i fråga om brott mot
tystnadsplikten gäller i tillämpliga delar 18
kap. 6, 6 b och 6 c § lagen om försäkrings-
bolag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003.

Helsingfors den 31 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

Nr 443

L a g

om ändring av 6 och 8 § lagen om genomförande av Europeiska gemenskapens kvotsystem för mjölk och mjölkprodukter

Given i Helsingfors den 31 maj 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 17 mars 1995 om genomförande av Europeiska gemenskapens kvotsystem för mjölk och mjölkprodukter (355/1995) 6 § 1 mom. och 8 §, av dessa lagrum 8 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 550/1997, som följer:

6 §

Referenskvantiteter för direktförsäljning

Arbetskrafts- och näringscentralen fastställer på ansökan en individuell referenskvantitet för en producent som säljer mjölk eller mjölkekvivalenter direkt för konsumtion.

ning av referenskvantiteterna för mjölk eller om han har betalt för litet i avgift, läggs till beloppet som skall betalas dröjsmålsränta enligt artikel 8 i kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

För indrivning av obetalda tilläggsavgifter gäller i tillämpliga delar lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961) och vad som föreskrivits med stöd av den.

8 §

Försummad tilläggsavgift

Om den avgiftsskyldige inte på eget initiativ har betalt tilläggsavgift för överskrid-

Denna lag träder i kraft den 5 juni 2002.

Helsingfors den 31 maj 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Raimo Tammilehto*

Nr 444

**Republikens Presidents öppna brev
om ändringar i statsrådet**

Givet i Helsingfors den 31 maj 2002

Republikens President befriar på begäran författaren, teknologie licentiaten, riksdagsledamoten Satu Majjastiina Hassi från medlemskap i statsrådet och från uppdraget att vara miljöminister samt att såsom minister handlägga ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde samt

bankdirektören, agronomen Raimo Kauko Juhani Tammilehto från medlemskap i statsrådet samt från uppdraget att vara jord- och skogsbruksminister.

Republikens President utnämner och förordnar samtidigt jordbrukaren, politices ma-

gistern, riksdagsledamoten Jari Antero Koskinen till medlem av statsrådet och till jord- och skogsbruksminister samt

studeranden i samhällsvetenskaper, riksdagsledamoten Jouni Ensio Backman till medlemskap i statsrådet och till miljöminister.

Tillika förordnar Republikens President minister Sini Maaria Suvi-Anne Siimes att såsom minister handlägga även ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde.

Helsingfors den 31 maj 2002

**Republikens President
TARJA HALONEN**Statsminister *Paavo Lipponen*

Nr 445

**Statsrådets förordning
om ersättning för skador som orsakats av sälar**

Given i Helsingfors den 30 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet, föreskrivs med stöd av 87 § jaktlagen av den 28 juni 1993 (615/1993), sådant detta lagrum lyder i lag 1236/1999:

1 §

Tillämpningsområde

Fångstförluster orsakade av gråsäl och östersjövikare (*sälskador*) under åren 2000 och 2001 ersätts med högst 1 700 000 euro av statens budgetmedel enligt vad som bestäms nedan.

2 §

Ersättningsstagare

Ersättning för sälskador betalas till en sådan yrkesfiskare som avses i 6 a § 1 mom. lagen om fiske (286/1982) och som är införd i yrkesfiskarregistret.

3 §

Skada som ersätts

Ersättning betalas för sälskada som har orsakats i nät-, rev- eller ryssjefiske inom

Finlands territorialvatten eller fiskezon. Ersättning betalas ut bara om de sälskador som förorsakats sökanden är minst 20 procent av den genomsnittliga fångsten under åren 1997—1999.

En förutsättning för betalning av ersättning är att den som söker ersättning inte uppsåtligt har medverkat till att den sälskada som avses i ansökan om ersättning har uppkommit eller förvärrats och inte heller utan orsak har låtit bli att vidta sådana åtgärder som skulle ha kunnat förhindra skadan.

4 §

Värdering av skada

Arbetskrafts- och näringscentralen beräknar områdesvis och enligt fiskart och fångstform sådana genomsnittliga skadeprocenter som så väl som möjligt motsvarar den andel av den uppskattade totalfångsten som inte har erhållits eller som har skadats på grund av gråsäl eller östersjövikare.

Vid beräkningen av genomsnittliga skadeprocenter används som utgångspunkt tidsmässiga och områdesvisa utredningar som Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet har utarbetat om förekomsten av gråsäl och östersjövikare och om de fångstskador som de har orsakat, fångststatistik gällande yrkesfisket och andra tillgängliga uppgifter som påverkar ärendet.

Arbetskrafts- och näringscentralen skall innan den fastställer skadeprocenten höra lokala organisationer som representerar yrkesfiskarna.

5 §

Ersättningsbeloppet

En sälskada som har orsakats en yrkesfiskare räknas utgående från den genomsnittliga skadeprocenten, antalet fiskedagar som fiskaren har anmält till arbetskrafts- och näringscentralen, arten och antalet använda fångstredskap, de genomsnittliga enhetsfångsterna samt de första försäljningspriserna som har erhållits för fiskarten i fråga under skadeåret.

Om de medel som finns till förfogande inte räcker för betalning av ersättningar enligt 1 mom., sänks ersättningarnas belopp för alla ersättningstagares del procentuellt lika mycket.

6 §

Sökande av ersättning

Ersättning för sälskador söks hos den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde den sökandes hemort är belägen. Ersättningsansökan skall lämnas till arbetskrafts- och näringscentralen senast före utgången av augusti år 2002. En ansökan som har kommit för sent prövas inte.

Av ansökan skall framgå sökandens personuppgifter samt adress och bankförbindelse. Till ansökan skall även fogas en fullmakt som berättigar arbetskrafts- och näringscentralen att använda upplysningarna i de utdrag ur fiskedagboken och kustfiskeblanketterna som sökanden har gett vid beräkningen av de sälskador som har orsakats sökanden.

Den sökande skall på arbetskrafts- och näringscentralens begäran även ge annan sådan pålitlig utredning som kan vara av betydelse när ansökan om ersättning avgörs.

7 §

Fördelning av anslag

Arbetskrafts- och näringscentralen skall före utgången av november år 2002 tillstålla jord- och skogsbruksministeriet ett sammandrag av de skador som har orsakats av sälar under åren 2000 och 2001 samt av de föreslagna ersättningsbeloppen på grund av dem. Ministeriet anvisar arbetskrafts- och näringscentralen de medel som står till förfogande för ersättning av skador.

8 §

Beviljande, utbetalning och återkrav av ersättning

Arbetskrafts- och näringscentralen fattar beslut om och betalar ut ersättningarna av de medel som jord- och skogsbruksministeriet anvisat samt i enlighet med de anvisningar som ministeriet eventuellt meddelar.

Vid beviljande och utbetalning av ersättning samt vid återkrav av ersättning som betalats utan grund iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringsar (1336/1992).

Jord- och skogsbruksministeriet utfärdar vid behov närmare anvisningar om tillvägagångssätt vid värdering av skada och för beräkning och betalning av ersättning för skada som orsakats av sälar.

9 §

Självrisk

Ersättning med anledning av ett sälskadefall betalas endast till den del skadebeloppet överstiger 250 euro per kalenderår.

10 §

Ikraftträdelse- och övergångsbestämmelse

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Denna förordning träder i kraft den 10 juni 2002 och gäller fram till den 13 maj 2003.

Helsingfors den 30 maj 2002

Jord- och skogsbruksminister *Raimo Tammilehto*

Fiskeriråd Orian Bondestam

Nr 446

Statsrådets förordning

om ikraftträdande av lagen om ändring av lagen om regionalt stödjande av transporter

Given i Helsingfors den 30 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 16 november 2001 om ändring av lagen om regionalt stödjande av transporter (1008/2001):

1 §

Lagen den 16 november 2001 om ändring av lagen om regionalt stödjande av transporter (1008/2001) träder i kraft den 10 juni 2002.

Denna förordning träder i kraft den 10 juni 2002.

Helsingfors den 30 maj 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Markus Lounela

Nr 447

Statsrådets förordning

om ändring av 2 § statsrådets förordning om tillämpningsområdet för lagen om regionalt stödjande av transporter

Given i Helsingfors den 30 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 27 juli 2000 om tillämpningsområdet för lagen om regionalt stödjande av transporter (704/2000) 2 § 1 mom. som följer:

2 §
Utgående från de *minimis* -regeln, om vilken bestäms i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse, kan av statens medel

betalas transportstöd när transporterna börjar inom följande kommuners områden:
— — — — —

Denna förordning träder i kraft den 10 juni 2002.

Helsingfors den 30 maj 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Markus Lounela

Nr 448

Statsrådets förordning om regionalt stödjande av transporter

Given i Helsingfors den 30 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av 13 § lagen den 18 december 1981 om regionalt stödjande av transporter (954/1981), sådant detta lagrum lyder i lag 47/1997:

1 §

Ärenden som gäller transportstöd enligt lagen om regionalt stödjande av transporter (954/1981) behandlas av arbetskrafts- och näringscentralerna i enlighet med vad som bestäms i denna förordning.

om regionalt stödjande av transporter sänds till den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde transporten har börjat.

2 §

Ansökan om transportstöd behandlas och transportstöd beviljas samt sådant förhandsbesked som avses i 15 § lagen om regionalt stödjande av transporter ges av arbetskrafts- och näringscentralerna i enlighet med vad som i 3 § bestäms om deras regionala behörighet.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 10 juni 2002. Förordningen tillämpas på transporter som börjar den 1 januari 2002 eller därefter.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 19 december 1997 om regionalt stödjande av transporter (1215/1997) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

3 §

Ansökningar om transportstöd enligt lagen

Helsingfors den 30 maj 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Överinspektör Markus Lounela

Nr 449

**Statsrådets förordning
om stödjande av skärgårdstransporter**

Given i Helsingfors den 30 maj 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från handels- och industriministeriet, föreskrivs med stöd av 1 § 3 mom. lagen den 18 december 1981 om regionalt stödjande av transporter (954/1981), sådant detta lagrum lyder i lag 1008/2001:

1 §

För varustransporter i Finland som börjar på sådana utanför landskapet Åland belägna öar med fast bosättning vilka saknar fast vägförbindelse och vilka med stöd av lagen om regional utveckling (1135/1993) har hänförs till utvecklingsområdets I och II stödområde (*skärgårdstransporter*), kan transportstöd betalas med ett anslag som för detta ändamål har tagits in i statsbudgeten i enlighet med vad som bestäms i denna förordning.

Bestämmelser om de parter och transporter som är berättigade till stöd för skärgårdstransporter, om givande av förhandsbesked, besvärsmått, utfärdande av närmare bestämmelser samt om övervakning, granskning och återkrav av stöd ingår i 6 §, 7 § 1 mom., 8—9, 11, 12 a och 15—19 § lagen om regionalt stödjande av transporter (954/1981).

Stöd för skärgårdstransporter betalas som sådant de minimis -stöd som avses i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse.

2 §

Transportstöd betalas för sådana minst 65 kilometer långa lastbils- och vattentransporter till en annan ö eller till fastlandet som börjar inom i 1 § avsedda områden samt för transporter som utgör kombinationer av dessa sinsemellan eller med järnvägstransporter. På ansökan kan transportstöd betalas också för transporter som är kortare än vad som avses

ovan, om exceptionellt höga transportkostnader eller andra speciella förhållanden förutsätter detta.

Stöd betalas även för företags egna transporter, särskilt för sig eller kombinerade med transporter som avses i 1 mom. Transportstöd för företags egna transporter betalas högst till närmaste tätort i en kommun på fastlandet eller till närmaste järnvägsstation, om inte den myndighet som nämns i 6 § av särskilda skäl beslutar annat.

Vid ovan i 1 och 2 mom. avsedda kombinerade transporter bestäms stödprocenten enligt hela transportsträckans längd. Vid transporter till utlandet betalas stödet för transportsträckan i Finland ända till riksgränsen eller exporthamnen.

3 §

Vid bestämmande av en transportsträckas längd omvandlas en vattentransportsträcka till landtransportsträcka sålunda att en timme som under normalförhållanden går åt till vattenfärd motsvarar 90 kilometer i transport per landsväg. För ersättande av väntetiden fogas till transportsträckan för den första vattenfärden 35 kilometer och för varje följande vattenfärd det kilometerantal som ersätter väntetiden under den föregående vattenfärden ökat med 15 kilometer.

För en transport för vilken har betalats transportstöd enligt lagen om regionalt stödjande av transporter betalas inget stöd enligt denna förordning.

4 §

Stöd för skärgårdstransporter betalas om transportavgiften har varit minst 8,40 euro per sändning och transportavgifternas sammanlagda belopp under en halvårsperiod eller ett kalenderår uppgår till minst 336 euro.

5 §

För den transportavgift som avses i 4 § är beloppet av stöd för skärgårdstransporter:

Transportsträcka km	Stödprocent
65— 80	7
81— 100	9
101— 120	11
121— 140	14
141— 180	17
181— 220	20
221— 280	23
281— 360	26
361— 460	29
461— 580	32
581— 700	35
701— 800	38
801— 900	40
901—1 000	42
1 001—1 140	44
över 1 140	46

6 §

En ansökan som gäller stöd för skärgårdstransporter behandlas och stöd beviljas av Norra Österbottens arbetskrafts- och näringscentral.

Stöd söks hos Norra Österbottens arbets-

Helsingfors den 30 maj 2002

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

krafts- och näringscentral särskilt för varje halvårsperiod senast två månader från kalenderhalvårets utgång. Om det sammanlagda beloppet av transportavgifterna under ett halvt år är mindre än 336 euro, men för kalenderåret dock uppgår till minst 336 euro, skall transportstöd för hela kalenderåret sökas inom två månader från utgången av kalenderåret.

Till ansökan skall fogas fraktsedeln eller någon annan utredning om den transport för vilken transportstödet söks som har godkänts av den myndighet som avses i 1 mom. Dessutom skall sökanden tillställa myndigheten andra uppgifter och utredningar som behövs för att ansökan skall kunna avgöras. Den myndighet som avses i 1 mom. meddelar närmare anvisningar om de utredningar som krävs beträffande företagens egna transporter.

7 §

Handels- och industriministeriet kan vid behov meddela anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

8 §

Denna förordning träder i kraft den 10 juni 2002. Förordningen tillämpas på transporter som börjar den 1 januari 2002 eller därefter.

Genom denna förordning upphävs statsrådets beslut av den 28 april 1982 om stödjande av skärgårdstransporter (311/1982) jämte ändringar.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Överinspektör Markus Lounela

Nr 450

Jord- och skogsbruksministeriets förordning om honung som importerats från tredje land

Given i Helsingfors den 31 maj 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 och 5 § lagen den 20 december 1996 om veterinär gränskontroll (1192/1996):

1 §

Syfte och tillämpningsområde

Syftet med denna förordning är att trygga den livsmedelshygieniska kvaliteten på honung som är avsedd som livsmedel och som importerats till Finland från länder utanför Europeiska unionen (*tredje land*) samt att förhindra att vissa djursjukdomar sprids till landet i samband med denna import.

Denna förordning tillämpas även på honung som importerats till Finland från tredje land via en annan medlemsstat och på vilken gränskontroll utförs vid en veterinär gränskontrollstation i en annan medlemsstat, men vars första mottagaranläggning är belägen i Finland.

Förordningen innehåller bestämmelser om de villkor under vilka honung får importerats till Finland från tredje land.

Om veterinär gränskontroll av honung som importerats till Finland från tredje land bestäms särskilt.

Denna förordning tillämpas inte på sådan honung som

1) importerats som proviantering inom båttrafik,

2) transporteras genom finskt territorium till ett tredje land, eller

3) importerats till Finland för tillfällig lagring innan honungen transporteras vidare till ett tredje land.

2 §

Samband med andra författningar

Om de krav som ställs på honung bestäms dessutom i livsmedelslagen (361/1995) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

3 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *honung* livsmedel som honungsbin bereder av nektar från blommor eller av sekret från levande växtdelar och som bina samlar, omvandlar eller blandar med egna särskilda ämnen samt förvarar och låter mogna i vaxkakor,

Rådets direktiv 92/118/EEG (31992L0118); EGT nr L 62, 15.3.1993, s. 49

Kommissionens beslut 94/278/EG (31994D0278); EGT nr L 120, 11.5.1994, s. 44

Rådets direktiv 96/90/EG (31996L0090); EGT nr L 13, 16.1.1997, s. 24

Rådets direktiv 97/78/EG (31997L0078); EGT nr L 24, 30.1.1998, s. 9

Kommissionens beslut 2001/158/EG (32001D0158); EGT nr L 57, 27.2.2001, s. 52

Kommissionens beslut 2001/700/EG (32001D0700); EGT nr L 256, 25.9.2001, s. 14

Kommissionens beslut 2002/337/EG (32002D0337); EGT nr L 116, 3.5.2002, s. 58

2) *proviantering inom båttrafik* livsmedel som är avsedda att förbrukas under resan av besättningen och passagerarna i båttrafik, som trafikerar mellan Finland och någon annan stat till vatten beläget utanför kustområdena på medlemsstaternas territorier,

3) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen,

4) *exportland* ett tredje land, varifrån honung importeras till Finland, samt

5) *kommissionen* Europeiska gemenskapernas kommission.

4 §

Import för privat bruk samt för diplomatiska beskickningars bruk

Bestämmelserna i 7 § 2 mom., 8 § och 9 § 2 mom. i denna förordning tillämpas inte på

1) partier om högst ett kilogram honung som en privatperson för in i landet för eget bruk eller som sänds till en privatperson för att användas i dennes privata hushåll, samt

2) honung som för eget bruk importeras till diplomatiska beskickningar eller internationella organisationer som åtnjuter diplomatiska rättigheter.

5 §

Allmänna villkor för import

Honungen får inte medföra fara för människors eller djurs hälsa.

Honungen skall uppfylla de krav som föreskrivs i lagen om livsmedelshygien i fråga om animaliska livsmedel (1195/1996) och bestämmelser som utfärdas med stöd av den.

6 §

Särskilda villkor för import

Honung får importeras från de länder som nämns i bilagan till denna förordning.

Villkor för import är

1) att honungen härstammar från en anläggning som registrerats av den behöriga myndigheten i exportlandet och

2) att honungen åtföljs av ett hälsointyg enligt formulär som godkänts av kommissionen eller jord- och skogsbruksministeriets

avdelning för livsmedel och hälsa. Hälsointyget krävs dock inte för honung som importeras från Norge.

7 §

Importhandlingar

Ett hälsointyg som avses i 6 § 2 mom. 2 punkten skall vara originalintyg, numrerat, avfattat på ett enda pappersark och ifyllt enligt bestämmelserna i denna förordning. Intygen skall avfattas på minst ett av de officiella språken i den medlemsstat som utför den veterinära gränskontrollen. Om ett importparti avsett för Finland införs via en veterinär gränskontrollstation i Finland får intygen avfattas även på engelska.

Hälsointyget undertecknas och dateras av den representant för den behöriga myndigheten i exportlandet som bär ansvar för att honungen uppfyller kraven i 9 § i denna förordning. Intyget skall uppta namnet på samt tjänsteställning för representanten för den behöriga myndigheten, representantens underskrift samt den behöriga myndighetens officiella stämpel. Underskriften och stämpelein skall vara av annan färg än trycket på intyget.

8 §

Förvaring av handlingar och intyg

Importören skall förvara alla i denna förordning avsedda handlingar och intyg i minst två år efter importen.

9 §

Ändring i situationen rörande djursjukdomar och hälsotillstånd

Utan hinder av vad som bestäms i denna förordning skall de separata skyddsbeslut iakttas som jord- och skogsbruksministeriet, dess avdelning för livsmedel och hälsa eller kommissionen utfärdar med anledning av en ändrad situation rörande djursjukdomar eller hälsotillstånd i exportlandet.

10 §

Straffbestämmelser

Om straff för överträdelse av bestämmelserna i 4—9 § bestäms i lagen om veterinärgränskontroll och i strafflagen.

11 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 5 juni 2002.

Helsingfors den 31 maj 2002

Jord- och skogsbruksminister Raimo *Tammilehto*

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 14 februari 1997 om honung som importeras från tredje land (168/1997) jämte ändringar.

Veterinärinspektör Outi Tyni

BILAGA

Honung får importeras från nedan nämnda länder.

Argentina	Guatemala	Moldavien	Tanzania
Australien	Indien	Nicaragua	Tjeckien
Brasilien	Israel	Norge	Turkiet
Bulgarien	Kanada	Nya Zeeland	Ungern
Chile	Kroatien	Polen	Uruguay
Cypern	Kuba	Rumänien	Vietnam
El Salvador	Litauen	San Marino	Zambia
Estland	Malta	Slovakien	
Förenta staterna	Mexico	Slovenien	

Nr 451

Utrikesministeriets meddelande

om de straffbestämmelser som gäller vid överträdelser av rådets förordning om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism

Givet i Helsingfors den 27 maj 2002

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 a § 2 mom. lagen om uppfyllande av vissa förpliktelser som grundar sig på Finlands medlemskap i Förenta Nationerna och Europeiska unionen (659/1967) att straff för överträdelser av följande förordning mot terrorism bestäms i 46 kap. 1—3 § strafflagen: rådets förordning (EG) nr 2580/2001

om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism; EGT nr L 344, 28.12.2001, s. 70. Om förverkandepåföljder bestäms i 10 kap. strafflagen.

Rådets förordning trädde i kraft samma dag som den offentliggjordes i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Helsingfors den 27 maj 2002

Utrikesminister *Erkki Tuomioja*

Lagstiftningssekreterare Anna Sotaniemi